

Het nalaten de geesten te beproeven is een enorme tragedie

Bron: Lighthouse Trails, 22-2-2024,

<https://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/new-booklet-neglecting-to-test-the-spirits-a-tragedy-of-enormous-proportions/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, ingekort, inlas en voetnoten door M.V.

Vanaf het begin van Lighthouse Trails in 2002 hebben we ons ingespannen om verbonden te zijn met het lichaam van gelovigen verspreid over de hele wereld dat, net als wij, erg bezorgd is over de toestand van de kerk van vandaag. Veel van onze lezers hebben ons verteld dat ze zich erg alleen en zelfs verbannen voelen doordat ze getuige zijn van de afvalligheid van vandaag. We weten uit de eerste hand hoe het voelt om als onruststokers te worden bestempeld omdat we terechte zorgen hebben over wat er in veel kerken gebeurt.

Ook wij hebben ons gedesillustioneerd gevoeld toen we zagen hoe er geleidelijk van het Woord van God werd afgeweken. Preekstoelen in het hele land, waarvan vele vroeger het bijbelse Evangelie van Gods reddende genade door het offer aan het kruis verkondigden, omarmen nu een assortiment van oecumene, progressivisme, New Age, mystiek, woke-isme en een evangelie van sociale rechtvaardigheid. Het is geen wonder dat God, door te verwijzen naar de lauwe kerk, waarschuwt: “**Om dat u lauw bent ... zal Ik u uit Mijn mond spuwen**” (Openbaring 3:16). Hoeveel beter zou het zijn geweest als kerken en hun leiders zich aan Johannes 3:16 hadden gehouden!

Veel gelovigen met onderscheidingsvermogen merken nu dat ze wachters op de muur zijn geworden, door God gedwongen om een duidelijke waarschuwing te laten klinken voor de grote misleiding in de kerk. In feite lijkt het erop dat God gelovigen van verschillende denominaties heeft opgeroepen om op te staan en gerekend te worden tot degenen die weigeren te voldoen aan het gecompromitteerde, door ervaring gedreven christendom van vandaag.

Op een dagelijkse basis zijn we nu getuige van de vernietiging van de morele basis van de samenleving met als slachtoffers talloze aantallen kinderen en jongeren. Helaas lijken de meeste mensen zich niet bewust te zijn van wat er gebeurt (of zien ze dat er iets mis is, maar wenden ze zich niet tot de Heer en zijn profetische Woord voor begrip en leiding). Zelfs nu, terwijl de realiteit van de Antichrist en een eengemaakte wereldregering en verenigde religie steeds dichterbij komt, zitten predikers en leraren aan hun bureau preken te schrijven die de Bijbelse profetieën in diskrediet brengen.

Een sluipend effect

De veranderingen zijn geleidelijk maar gestaag en meedogenloos geweest. Overal waar we kijken, worden verfraaiingen aan het christendom toegevoegd alsof ze het willen verbeteren. De oude manieren lijken niet meer te voldoen. Een grote toevloed van nieuwe leringen en praktijken heeft de God die op de pagina's van de Bijbel wordt afgebeeld vervangen door een godheid die veel smakelijker is voor de postmoderne (of wat sommigen nu *metamoderne* noemen) zogenaamde “progressieve” geest.

Brennan Manning¹, de katholieke contemplatieve mysticus, illustreert dit wanneer hij in een van zijn boeken zegt: “De god die de laatste druppel bloed van Zijn Zoon eist, zodat Zijn gerechtvaardigde woede, opgeroepen door de zonde, kan worden gestild, is niet de God die door en in Jezus Christus is geopenbaard. En als hij niet de God van Jezus is, bestaat hij niet”. [1] Dit is in werkelijkheid een ontkenning van de plaatsvervangende verzoening van Jezus Christus. Het is een houding die veel vaker voorkomt dan de meesten beseffen. Laten we even een stap terug doen om te zien

¹ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zwerversevangelie.pdf> , <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/heengaan-manning.pdf>

hoe deze paradigmaverschuiving zich heeft ontwikkeld. Zo'n uitspraak kwam niet uit de lucht vallen, maar zoals Ray Yungen suggereert, maakte een "sluipend" effect het allemaal mogelijk.[2]

In de loop der jaren zijn christelijke leiders gestopt met het verdedigen van het geloof en hebben ze het Woord van God ingeruild voor dingen die uiterlijk erg spiritueel lijken en een "kwantumsprong" naar een "nieuwe spiritualiteit" beloven. Hoewel we altijd getuige zijn geweest van degenen die de plaatsvervangende dood van Christus aan het kruis ontkennen, is het meeste van dit soort gedachten en leringen buiten de evangelische/protestantse kerk gehouden. Maar nu de muren van de bijbelse waarheid geleidelijk werden afgebroken, is het niet langer ongebruikelijk om dit soort onderwijs te horen in christelijke hogescholen en seminaries of in boeken die door christelijke uitgeverij worden uitgegeven. Veel van wat we vandaag de dag zien, begon met mannen die de weg naar afvalligheid baanden, en vervolgens, als een domino-effect, sloegen deze ideeën aan en versnelden ze tot de onbijbelse gedachten en leringen die we vandaag de dag in zoveel christelijke kringen zien.

Misschien zeg je nu tegen jezelf: "Ik heb nog nooit een christelijke leider de verzoening horen ontkennen". Laten we niet vergeten dat Satan de vader van misleiding is, en het is zijn doel om misleiding heel erg op het echte werk te laten lijken. Een term die tegenwoordig in veel christelijke kringen vaak wordt gebruikt om Jezus te beschrijven, is bijvoorbeeld "dienend leider". Klinkt onschuldig genoeg, toch? Maar wanneer Jezus de perfecte dienende leider wordt genoemd, is dat een andere manier om te zeggen dat Jezus het perfecte rolmodel of voorbeeld was van iemand die wist hoe hij Zijn leven voor anderen moest geven. Dit is natuurlijk waar: Hij gaf voortdurend Zijn leven voor anderen. De huidige "nieuwe" spiritualiteitskerk gaat echter nog een stap verder door te zeggen dat het verkeerd is om te zeggen dat Jezus' dood aan het kruis eigenlijk een substituut was voor zonde - ja, hij was een voorbeeld van een dienaar, zoals te zien is in Zijn heengaan naar het kruis, maar dat is alles. Dat is waar Brennan Manning naar verwees toen hij zei dat God geen bloed van Zijn zoon zou eisen om voor de zonden van anderen te betalen.

Wat interessant is aan het citaat van Manning, ontleend aan zijn boek *Above All* uit 2003, is dat het bijna een woord-voor-woord weergave is van verschillende regels uit het boek *Silence on Fire* van New Age-sympathisant en mysticus William Shannon uit 1995.[3] Dit boek is de biografie van **Thomas Merton**², die mogelijk meer dan wie dan ook te maken had met het geven van mystiek (namelijk contemplatief gebed³) aan die eerste duw waardoor het nu een lawine is geworden in de belangrijkste evangelische/protestantse kerken. Maar het begon allemaal als een sluipend of kabbelend effect met het aanvankelijke momentum bijna onmerkbaar traag.

In de afgelopen decennia hebben talloze pastors en religieuze leiders in Noord-Amerika voor hun avondlezing boeken gegrepen die zijn geschreven door mystici zoals **Henri Nouwen**⁴, in de hoop iets te verzamelen om hen naar het volgende niveau van spiritualiteit te brengen. Helaas eindigt die *kwantumsprong* in het web van afvalligheid. Zoals u wellicht weet, schreef Henri Nouwen (ook een groot bewonderaar van Thomas Merton) in een provocerende intellectuele stijl die veel pastors heeft geïntrigeerd, maar wat gebeurt er als deze pastors op deze woorden stuiten:

Vandaag de dag geloof ik persoonlijk dat, terwijl Jezus kwam om de deur van Gods huis te openen, alle mensen door die deur kunnen gaan, of ze nu van Jezus weten of niet. Vandaag zie ik het als mijn roeping om iedereen te helpen *zijn of haar eigen weg naar God op te eisen*. [4]

Henri Nouwen sprak deze woorden tegen het einde van zijn leven uit, nadat hij zich jarenlang met mystiek had beziggehouden. En toch zijn pastors, leiders en professoren gecharmeerd van Nouwen. En zo gaat dat schijnbaar subtiele binnensluipen van misleiding, langzaam maar zeker door.

² <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/heengaan-merton.pdf> , <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Thomas-Merton.pdf>

³ <http://www.verhoevenmarc.be/contemplatief.htm>

⁴ http://www.verhoevenmarc.be/valse_leraars.htm#nouwen

De geesten op de proef stellen

Als er één ding is waar we niet veel over horen van de christelijke leiders van vandaag, dan is het wel het belang van het testen of beproeven van de geesten⁵. Het idee komt uit de Bijbel in 1 Johannes 4:1, waarin staat:

“Geliefden, geloof niet elke geest, maar **beproof de geesten of zij uit God zijn**; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan”.

Dit kan zowel betrekking hebben op het ervaringsgerichte als op het leerstellige. Bij beide moeten we onthouden dat niet elke ervaring en niet elke doctrine “van God” is, omdat er inderdaad “veel valse profeten” zijn in de wereld en in de kerk van vandaag, en er zijn veel stemmen die niet van God zijn.

“De stem van liefde” — Is het nodig de geesten op de proef te stellen?

De vraag of we de geesten al dan niet moeten beproeven, krijgt verschillende antwoorden, afhankelijk van met wie je praat en naar wie je luistert. Volgens de katholieke mysticus Basil Pennington in zijn klassieke boek *Centering Prayer* (die, samen met Thomas Keating⁶ en Thomas Merton, het “centrerend gebed” [= contemplatief gebed] introduceerde bij de leek), is het niet nodig om de geesten te testen wanneer ze zich in de staat van “stilte” bevinden, veroorzaakt door het beoefenen van contemplatieve meditatie of centrerend gebed. Pennington verklaarde:

Is er geen gevaar, als we ophouden met denken en oordelen en gewoon stil zijn, dat we ons niet openstellen voor God en zijn activiteit, maar voor de activiteit van de boze geesten? De heilige Johannes van het Kruis brengt in zijn leer naar voren dat wanneer we contemplatief gebed aangaan, we niet bang hoeven te zijn voor de misleidingen van de Boze, omdat hij ons op dat niveau van ons wezen niet kan raken. ... Hij kan zelf niet doordringen in ons geestelijk wezen. Er schuilt gevaar, een behoefte aan onderscheidingsvermogen, in *actief* gebed, waarin we onze verbeelding en gevoelens gebruiken, want hij kan deze beïnvloeden. Maar in *Centering Prayer* negeren we deze vermogens en laten we beelden en gevoelens gewoon wegdrijven. Ze hebben geen invloed op ons gebed, dus de Boze kan het niet aanraken. We zijn bezig op een niveau dat de Heer zich eigen heeft gemaakt door genade en doop. We zijn buiten het bereik van de duivel. Alleen God kan doordringen tot dit niveau van ons wezen. We zijn dus volkomen veilig in contemplatief gebed.[5]

Dus, met andere woorden, volgens Pennington kan de vijand ons bereiken in gewoon gebed waarbij onze geest actief bezig is, maar wanneer we de contemplatieve “heilige ruimte” binnengaan (d.w.z. alle gedachten stoppen en onze geest in neutraal zetten door een woord of zin te herhalen of ons op de ademhaling te concentreren), hebben we geen gevaar om beïnvloed of aangeraakt te worden door Satan. Wat Pennington voorstelt is heel eng, want volgens contemplatieve spiritualiteitsleiders (waarvan er tegenwoordig veel zijn), is het het doel om Gods stem te horen (Thomas Keating zegt: “Gods eerste taal is stilte”,[6] en Brennan Manning noemt het “de stem van liefde”[7]). Als we het advies van Pennington volgen, hoeven we deze stem van liefde die we horen tijdens contemplatieve meditatie (d.w.z. het zal *altijd* goed zijn en *altijd* van God) niet in twijfel trekken.

Sarah Youngs Jezus — De stem van God?

We weten dat **Sarah Young**⁷, wijlen de auteur van *Jesus Calling*, een voorstander was van contemplatief gebed; dus geloofde ze dat deze “boodschappen” van “Jezus” in *Jesus Calling* niet getest hoeven te worden en absoluut, zonder twijfel, van God zijn (zoals Pennington gelooft)? Young zegt nooit dat ze getest moeten worden. En van wat we al enkele jaren hebben waargenomen van kerkleiders en pastors, geloven ze ook niet dat haar boodschappen van “Jezus” getest hoeven te worden. Een lijst van ondertekenaars samengesteld door de uitgever van haar boek bevat de namen van vele

⁵ <http://www.verhoevenmarc.be/#beproof-de-geesten>

⁶ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kundalini2.pdf>

⁷ http://www.verhoevenmarc.be/valse_leraars.htm#sarahyoung – 1946-2023.

mainstream evangelische/christelijke figuren zoals: David Jeremiah, Lysa Terkeurst, **Max Lucado**⁸, Kay Warren, Bart Millard, Lee Strobel, Craig Groeschel, Henry Cloud, Jack Graham en vele anderen.[8] Herinnert u zich dat een van deze leiders zei dat ze de geest moesten testen die in *Jezus Calling* is? We kunnen ons zoiets niet herinneren.

Warren B. Smith bespreekt het testen van de geesten in zijn boek “*Another Jesus*” *Calling*:

Er is geen bewijs dat de geesten op de proef worden gesteld om te zien of de best verkopende boodschappen van Sarah Young van de ware Jezus Christus afkomstig zijn.

Gezien het feit dat Sarah Youngs ‘Jezus’ boodschappen overbrengt die over de hele wereld worden gelezen, is het absoluut noodzakelijk voor lezers om te weten of zij echt van de ware Jezus Christus hoort.

De waarschuwing van de Schrift aan gelovigen om de geesten te beproeven (1 Johannes 4:1) is nergens te vinden in *Jezus Calling*. Integendeel, wanneer Sarah Youngs ‘Jezus’ in *Jezus Calling* wordt geciteerd als volgt, “Je moet leren onderscheiden wat mijn stem is en wat niet”,[9] geeft hij haar een zeer gevaarlijke raad. Zonder melding te maken van de waarschuwing van 1 Timotheüs 4:1 over “**misleidende geesten**”, zegt hij: “Vraag Mijn Geest om u dit onderscheidingsvermogen te geven”.[10] Maar als de ‘Jezus’, naar wie Sarah Young luistert, niet de ware Jezus Christus is, dan geeft deze valse ‘Christus’ haar de opdracht *zijn* geest te vragen haar te vertellen wat waar is en wat niet. In plaats van de geest te *testen*, vraagt en *vertrouwt* ze dus op de geest die ze zou moeten testen. Dit kan alleen maar leiden tot meer misleiding en verwarring. Deze raad van Sarah Youngs ‘Jezus’ werkt slim om te voorkomen dat er een valse ‘Jezus’ wordt ontdekt, wat onze geestelijke tegenstander duidelijk in de kaart speelt.[11]

Wat is de test?

Soms wordt ons gevraagd: wat is het criterium om te beslissen of een doctrine of praktijk al dan niet bijbels is of kritiek valideert?

Zie waar Johannes in zijn eerste brief naar verwijst:

“Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan. ²Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; ³en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is” (1 Joh. 4:1-3)

Sommige bijbelcommentatoren hebben geloofd dat Johannes hier doelde op een bepaalde sekte die ontkende dat Jezus Christus werkelijk in een menselijk lichaam was gekomen. Als dat alles is wat Johannes bedoelde, dan is deze passage van weinig belang voor ons vandaag, omdat je nauwelijks iemand zult vinden die niet gelooft dat Jezus als een historische figuur een man was die op aarde rondliep. Maar de naam Jezus Christus in deze passage is geen historische term; het is een naam vol betekenis - verwijzend naar Jezus als de Messias, God die in het vlees kwam, onze Heiland en Verlosser die verzoening deed voor onze zonden. Als we naar de context van 1 Johannes 4 kijken, kunnen we bevestigen dat dit het is waar Johannes het over heeft, want daarin zegt hij: “**En wij hebben gezien en getuigen nog steeds, dat de Vader de Zoon gezonden heeft om de Redder der wereld te zijn**” (1 Johannes 4:14). Met andere woorden, zegt Johannes hier, ik verwijs naar de Jezus waarover ik in mijn evangelie schreef – het vleesgeworden Woord dat in het begin bij God was en God was (zie Johannes hoofdstuk 1).

Net zoals de hele menselijke geschiedenis en onze gezegende hoop afhangt van wat Jezus aan het kruis deed, zo kunnen we ook een leerstelling of praktijk toetsen door het feit of ze al dan niet overeenstemt met het feit dat we gerechtvaardigd worden door geloof alleen door het verzoenende, verlossende werk van Christus aan het kruis. De vraag is dan: komt een bepaalde leerstelling of leer overeen met het Evangelie dat de apostelen allen predikten?

⁸ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/max-lucado.pdf>

Als je met dit onderscheidingsinstrument in de hand alle religies en systemen van de wereld wilt toetsen, zul je zien dat deze allemaal in strijd zijn met het Evangelie. De natuurlijke mens zal de noodzaak van een Verlosser niet erkennen; bijgevolg zijn alle geloofssystemen van de wereld (behalve het bijbelse Christendom) gebaseerd op werken - gelovend dat het mogelijk is om onze weg naar de hemel (of een versie van het eeuwige leven) te verdienen of om “christelijk” te worden door mystiek en “spirituele disciplines”, wat de basis en stuwkracht is van spirituele vorming / contemplatief gebed. Maar het Evangelie zegt dat het niet mogelijk is. Johannes kende maar al te goed de tegendraadsheid van de natuurlijke mens en de geloofssystemen van de wereld. Daarom biedt hij in hetzelfde hoofdstuk 4 van zijn brief nog een andere test aan:

“Wie God kent, luistert naar ons; wie niet uit God is, luistert niet naar ons. Hieraan herkennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling” (1 Johannes 4:6)

Met andere woorden, Johannes zegt dat wanneer de wereld je afwijst voor het delen van het Evangelie, dit is omdat de Geest van de waarheid niet in hen is.

Hoe je het ook wendt of keert, het Evangelie is het steunpunt in het onderscheiden van waarheid en dwaling.

Het Evangelie is het kostbaarste dat op Gods hart ligt, en het is onze verdediging en bescherming waard. Zouden wij, als christelijke gelovigen, niet herinnerd willen worden als mannen (of vrouwen) naar Gods hart (1 Samuël 13:14)? Als dat zo is, laten we dan het Evangelie verdedigen.

Een moment van de waarheid met een moment van terreur

In een discussie over het testen van de geesten is het zeker de moeite waard om contemplatieve pionier **Richard Foster**⁹ te bespreken. Het doel van de contemplatieve gebedsbeweging is immers om de stem van God te “horen”. Foster had iets heel interessants te zeggen over demonen en contemplatief gebed.

Richard Foster, (1942 -) Quaker, “Peetvader” van Contemplatief gebed. Auteur van “Celebration of Discipline (Het nieuwe leven) en andere boeken. Beveelt contemplatief gebed aan maar waarschuwt dat het gevaarlijk is. Citaat:

“Ik wil ook vooraf een woord van waarschuwing geven. In de stille contemplatie van God dringen wij diep door in het geestelijke rijk, en er is zoiets als bovennatuurlijke gidsing ... Terwijl de Bijbel ons hierover niet veel informatie geeft, zijn er verschillende klassen van geestelijke wezens, en sommigen van hen werken beslist niet samen met God en Zijn wegen! ... Maar voor nu wil ik u aanmoedigen beschermende gebeden te leren en te praktiseren”. Richard J. Foster, *Prayer: Finding the Heart's True Home* (San Francisco, CA: Harper San Francisco, 1992): 157.

Indirect was het voor hem een moment van de waarheid, want we hebben het hem maar één keer horen zeggen. En het lijkt in tegenspraak te zijn met het advies van Pennington (ook al had Foster het ook bij het verkeerde eind, zoals Roger Oakland hieronder uitlegt):

Voorstanders van contemplatief gebed zeggen dat het doel van contemplatief gebed is om je af te stemmen op God en Zijn stem te horen. Richard Foster beweert echter dat beoefenaars voorzichtig moeten zijn. Hij geeft toe dat we in contemplatief gebed “diep in het geestelijke rijk doordringen”[12] en dat het soms niet het rijk van God is, ook al is het “bovennatuurlijk”. [13] Hij geeft toe dat er geestelijke wezens zijn en dat er vooraf een beschermend gebed moet worden uitgesproken, iets in de trant van: “Alle duistere en boze geesten moeten nu vertrekken”. [14] Waar in de Schrift vinden wij zo'n gebed?

Ik vraag me af of al deze christenen die nu contemplatief gebed beoefenen, het advies van Foster opvolgen. Of ze dat nu doen of niet, ze hebben zichzelf geestelijk in gevaar gebracht. Nergens in de Schrift wordt van ons verlangd dat we een beschermend gebed opzeggen voordat we bidden. Het feit dat Foster erkent dat contemplatief gebed gevaarlijk is en de deur opent naar de gevallen geestenwereld, is zeer onthullend. Wat is dit voor iets: bidden tot de God van de Bijbel,

⁹ http://www.verhoevenmarc.be/valse_leraars.htm#foster1

maar in plaats daarvan demonen bereiken? Misschien moet contemplatief gebed worden omgedoopt tot contemplatieve terreur.

Hoewel Foster herhaaldelijk heeft gezegd dat contemplatief gebed voor iedereen is, spreekt hij zichzelf tegen als hij zegt dat het alleen voor een selecte groep is en niet voor de “beginner”. [15] Hij zegt dat niet iedereen gereed en toegerust is om door de “alomvattende stilte” heen naar Gods stem te luisteren. [16]

Dit is geweldig. Foster geeft toe dat contemplatief gebed gevaarlijk is en de deelnemer mogelijk in demonische sferen zal brengen, maar hij geeft een disclaimer die zegt dat niet iedereen er klaar voor is. Mijn vraag is, wie is er klaar voor, en hoe zullen ze weten dat ze er klaar voor zijn? Hoe zit het met alle jonge mensen in de emerging church, ook wel progressieve beweging genoemd? Zijn ze er klaar voor? Of gaan ze totaal onbewust in demonische veranderde bewust-zijnstoestanden? Gezien Fosters erkenning van het gevaar, richt hij grote schade aan wanneer hij zichzelf tegensprekt en zegt: “We zouden allemaal, zonder schaamte, ons moeten inschrijven voor de school van contemplatief gebed”. [17]

Fosters implicatie dat *sommig* contemplatief gebed veilig is, is vreselijk verkeerd. *Geen enkel* contemplatief gebed is bijbels of veilig – zelfs de meest mature van de christelijke mystieke leiders bleek vatbaar voor de demonische aantrekkingskracht ervan. Thomas Merton zei aan het einde van zijn leven dat hij de beste boeddhist wilde zijn die hij kon zijn. Henri Nouwen zei aan het einde van *zijn* leven dat alle wegen naar God leiden. Dit was de spirituele “vrucht” van hun leven na jaren van het beoefenen van mystiek gebed.

Met betrekking tot mystiek en contemplatief gebed is de echte vraag of het rijk van de stilte al dan niet het rijk van God is of van Satan (d.w.z. licht of duisternis). De Bijbel vertelt ons dat Satan erg bedrieglijk is, en wat er vaak goed uitziet, is helemaal niet goed:

“En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. ¹⁵ Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van gerechtigheid” (2 Korintiërs 11:14-15). [18]

Met betrekking tot Fosters “gebed om bescherming” zegt Mike Oppenheimer:

God vragen om ons te beschermen als we een plaats binnengaan waarvan Hij ons nooit zegt dat we er moeten gaan, is God op de proef stellen. Geen goede positie om de gevolgen te overdenken. [19]

Oppenheimer maakt een goed punt. En triest om te zeggen, gezien het feit dat een groot deel van het hedendaagse christendom is ondergedompeld in die plek waar Richard Foster hen naartoe roept; in wezen beproeft de kerk God (wat we niet moeten doen), maar *beproeft ze niet* de geesten (zoals de Bijbel ons opdraagt te doen). Nogmaals, eng - en tragisch.

Leven in een bubbel

Als kerkleiders zich maar bewust waren van de grote verantwoordelijkheid die ze hebben om te helpen waken over de schapen en ze te beschermen. Toen we voor het eerst begonnen met Lighthouse Trails Publishing, namen we contact op met onze toenmalige pastor en probeerden hem aan te moedigen zijn gemeente te waarschuwen voor de afvalligheid die toen de kerk begon binnen te sluipen. Zijn antwoord was dat hij in een bubbel leeft en daarom geen noodzaak vindt om zijn gemeente ergens voor te waarschuwen, zolang hij het Woord maar aan hen blijft uitleggen. Ons antwoord aan hem was: “U bevindt zich misschien in een luchtbel, maar uw gemeente niet”. De vraag is deze: als het niet de taak van een pastor is om zijn gemeente te waarschuwen voor dreigend geestelijk gevaar, wiens taak is het dan wel? In het Oude Testament verwezen de profeten naar personen met dit soort verantwoordelijkheid als zijnde wachters of herders. De profeet Zacharia heeft bijvoorbeeld veel te zeggen over de verantwoordelijkheden van een herder in de hoofdstukken 10 en 11. Verwijzend naar de geestelijke toestand van zijn tijd, zei hij:

“Want de afgodsbeelden spreken bedrog, en de waarzeggers schouwen leugen; ook spreken zij van valse dromen, zij troosten met vluchtige woorden. Daarom zijn zij weggetrokken als schapen; zij worden verdrukt, want er is geen herder” (Zacharia 10:2)

Niets kan de toestand van de kerk van vandaag beter samenvatten. We hadden in al onze jaren als christenen nooit durven dromen dat er ooit zo'n flagrante ketterij zou komen als we vandaag de dag in de georganiseerde christelijke kerk zien. Toch is dit precies wat er gebeurt. Wij zouden moeten treuren zoals God zeker zal treuren.

Als een pastor vindt dat het niet zijn roeping is om zijn gemeente te waarschuwen, bedenk dan dat het dichtste nieuwtestamentische equivalent van de oudtestamentische wachters of herders de positie is van een pastor. Er is een tijd om opbouwende en bemoedigende woorden van vrede en troost te spreken — maar als er vraatzuchtige wolven in de buurt zijn, is het dan niet verstandiger om het volgende te doen: “Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht” (2 Timotheüs 4:2)?

De kosten

De westerse kerk leeft in geleende tijd.¹⁰ We zijn zwak en verwend geworden, en het is tijd om van koers te veranderen, terug te keren naar een compromisloos geloof, het soort geloof dat velen van ons hadden toen we voor het eerst christen werden. Over het hek heen gaan en geen onderscheidingsvermogen¹¹ tonen, zoals al veel te lang het geval is, kwam de kerk duur te staan en zou een gestage erosie van het bijbelse geloof betekenen en een val in het moeras van volledige afvalligheid.

Hoewel er veel krachten aan het werk zijn die proberen de identiteit van Jezus te ontdoen van wie Hij is en waarvoor Hij kwam, moeten we nooit vergeten dat we in Hem een schat van onschatbare waarde hebben. Het belangrijkste is dat Jezus kwam om ons van onze zonden te verlossen:

“In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade” (Efeziërs 1:7)

Terwijl de “progressieve” (d.w.z. postmoderne) christenen van vandaag meer dan ooit nauwkeurige bijbelse doctrine op de mesthoop werpen, moeten we eraan vasthouden als iets echt heiligs, want het is de bijbelse doctrine die ons geloof definieert en ons levend water geeft. Hebreëen 4:12 vertelt ons:

“Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart”.

Geen wonder dat de duivel het Woord van God wil ondermijnen en zich ervan wil ontdoen; en hij probeert het te doen door middel van velen die zichzelf christenen noemen.

Strijden voor het geloof kost ons misschien alles wat we hebben, maar het is het waard. Dit leven zal spoedig voorbij zijn, maar de eeuwigheid zal heel lang duren. Zouden we onze schatten niet in de hemel moeten plaatsen, ongeacht wat het ons nu mag kosten?

Conclusie

Het is zo duidelijk geworden dat de kerk is misleid door te denken dat alles goed gaat en dat het niet nodig is om de **geesten te beproeven** en **onderscheidingsvermogen** te oefenen. Het resultaat van een dergelijke verwaarlozing is werkelijk een tragedie van enorme proporties.

Als we Jezus Christus en Zijn Woord liefhebben en Hem echt willen dienen, is het nu de tijd om ons volledig aan de Heer over te geven. Wat het ook kost. We zijn uitgenodigd voor het bruiloftsfeest, klaar om onze Heiland te ontmoeten, met getrimde lonten en brandende lampen. Nu is het tijd om je voor te bereiden.

¹⁰ *live on borrowed time* - in geleende tijd leven (terwijl je normaal al dood had moeten zijn). (Van Dale E-N).

¹¹ <http://www.verhoevenmarc.be/#onderscheiding>

Eindnoten:

1. Brennan Manning, *Above All* (Brentwood, TN: Integrity Publishers, 2003), pp. 58-59, as quoted from Roger Oakland in *Faith Undone*, p. 195.
2. Ray Yungen, *A Time of Departing* (Roseburg, OR: Lighthouse Trails Publishing, 2nd ed. 2006), p. 94.
3. William Shannon, *Silence on Fire* (New York, NY: The Crossroad Publishing Company, 1995 edition), pp. 109-110.
4. Henri Nouwen, *Sabbatical Journey* (New York, NY: The Crossroad Publishing Company, 1998 Hardcover edition), p. 51.
5. Basil Pennington, *Centering Prayer* (Garden City, NY: Image Book edition, 1982) pp. 220-221.
6. Thomas Keating, *Intimacy with God* (New York, NY: Crossroad, 1994), p. 153.
7. Brennan Manning, *The Signature of Jesus* (Sisters, OR: Multnomah, 1996, Revised Edition), p. 215.
8. Sometime in late 2018 or early 2019, the endorsement page on the *Jesus Calling* website was removed. Lighthouse Trails editors e-mailed HarperCollins and asked what happened to the endorsement page. We were told it was down temporarily for re-designing but would be put back up. To date, that page is still missing, but we have heard of no Christian leader from the endorsement page who has spoken up warning about *Jesus Calling* or retracting his or her endorsement. You can find an archived link of this page here: <https://web.archive.org/web/20181205214012/https://www.jesuscalling.com/media/endorsements/>
9. Sarah Young, *Jesus Calling: Enjoying Peace in His Presence*, 10th Anniversary Edition (Nashville, TN; Thomas Nelson Inc, 2004, 2011, 2014), p. 66.
10. Ibid.
11. Warren B. Smith, *"Another Jesus" Calling*, 2nd ed. (Mountain Stream Press, 2016), pp. 53-54.
12. Richard Foster, *Prayer: Finding the Heart's True Home* (San Francisco, CA: Harper, 1992, First Edition), p. 157.
13. Ibid.
14. Ibid.
15. Ibid., p. 156.
16. Ibid.
17. Richard Foster, *Celebration of Discipline* (San Francisco, CA: Harper & Row, 1978 edition), p. 13.
18. Roger Oakland, "Richard Foster's Contemplative Prayer or Contemplative Terror?" (<https://www.lighthouse trailsresearch.com/blog/richard-fosters-contemplative-prayer-or-contemplative-terror/>); also an extract from Oakland's book *Faith Undone*, pp. 99-101.
19. Mike Oppenheimer, "Understanding the Premise of Contemplative" (<http://www.letusreason.org/Popteach80.htm>).

Lees ook:

- o Rubriek "Beproof de geesten": <http://www.verhoevenmarc.be/#beproof-de-geesten>
- o Rubriek "Onderscheidingsvermogen": <http://www.verhoevenmarc.be/#onderscheiding>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm